

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

De defectu dispositionis animæ c. 58

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

ant per se, aut cū alijs: dūmodo sumatur per modū cibi, vel potus: reliquę tñ cibi remanentes in ore, etsi casualiter transglutiantur, non impediunt cōiones, qz non trāsglutūtur per modū cibi, sed per modū salivę, quę vitari non pōt. Si autē ante mediam noctem sit sumptus cibus vel potus, potest cōicare. Nec refert vtrum postea dormierit, vel vtrum cibus sit digestus, quantum ad rationem precepti: tamen posset impedire quantum ad turbationem mentis in hoc, quod tollitur devotio.

De immunditia corporali. Cap. 57.

De immunditia vero corporali dicit S. Tho. q. cū iste cibus non est corporis, sed mētis, ideo in eius sumptione magis est consideranda dispositio mentis, quam corporis. Et ideo dicit, q. si immunditia corporalis sit perpetua, siue diuturna, non est abstinendum a communione: ne propter immunditiam corporis perdatur fructus mentis. Si autem immunditia sit temporalis, et potest purgari, non prohibetur, si est bene dispositus in mente. Tamē laudabile foret abstinere pro modico tempore. Si autem sacerdos infra missam recordatur se non esse ieiunium quid faciendum, sit vide infra cap. 7. in fine.

De defectibus dispositionis anime. Cap. 58.

Iterdictus, suspensus, et excoicatus ē iniuste, cōicare nō debet: quia in talibus est defectus rei significatę. s. defectus unitatis corporis mystici. Item quicumqz cū conscientia peccati mortalis ad cōiones accedit, mortaliter peccat. Prīmę ad Cor. 9. Qui manducat et bibit indigne, iudicium sibi etc. Item non sufficit ei qui cōicare intendit, q. sit solum contritus immo si habeat copiam sacerdotis, qui eum possit absolvere, peccat si ne confessione cōicando. Si vero non habet copiam, tunc si imineat necessitas cōicandi, vel celebrandi: puta, quia timetur scandalū populi: vel iā inceptum est mysterium sacri: vel aliquis infirmus loquelam amisit: et est in proposito confitendi: minister non peccat quā citius potest cōicando, vel alijs ministrando: si primo non possit confiteri. Nec Pet. et Alber. et S. Tho. Sacerdos autem, qui cum conscientia peccati mortalis accedit ad altare; non solum peccat mortaliter propter cōionem, sed etiā quia exercet actus ordinis: vt offendunt S. Tho. et Alber. Clerus pro sola executione actuum ordinis: sufficeret ei so-

la contritio sine confessione, vt dictum est. In nullo autem casu potest aliquis celebrare, vel communionem recipere sine contritione: quia mortaliter peccat.

De pollutione. Cap. 59.

Pollutio in fornicis impedit cōionem, quando causata est a cogitatione precedenti, que fuerit peccatum mortale, si consensus fuerit in tali cogitatione de actu, vel si consensit in delectatione cogitationis. Si dubium est, vtrum in precedenti cogitatione fuerit peccatum mortale, abstinendum est: nisi necessitas aliqua requirat, q̄ celebret, siue cōicet. Si vero certus est, q̄ in precedenti cogitatione non fuerit peccatum mortale: vel si nulla cogitatio precesseris, que causa pollutionis fuerit: cōicare potest: nisi pollutio t̄m perturbauerit mentem ex cōmōtione corporis, q̄ deuotionem habere non possit: et cum fuerit abstinendum, tempus quo abstinendum est sunt. 2. 4. horę. Hęc S. Tho.

Si sacerdos post cōsecrationem inceptam recordetur se comedisse vel bibisse, nihilominus debet perficere sacrificium et sumere sacramentum. Et si recordetur se peccatum commississe, debet penitere, et dolere cuz proposito consistendi, et satisfaciendi: et sic non indigne, sed fructuose potest sumere sacramentum. Et eadem rō est, si inemerit se cuiusq̄ ex cōicationis subiacere. Debet enim assumere propositum absolutionem petendi, et sic per inuisibilem pontificem Iesum Christum absolutionem consequitur quantum ad hunc actum, per quez agit diuina ministeria. Si vero ante consecrationem alicuius p̄dictorum memor sit, tutius reputarem, et maxime in casu ex cōicationis, suspensionis, et interdicti, ac manducationis q̄ missam inceptam deserat: nisi tumeretur graue scandalum. Hęc sanctus Thomas.

De defectibus missam celebranti interdum occurrentibus. Capitulum 60.

Sacerdos qui celebrat missam, debet semper sumere sacrum integrum: vt dicitur supra in rubrica de defectu panis et vini. Quod debeat sumere, patet de consec. dist. 2. relatum. Quoties autem sumat: quoties celebrat: quia ipsum sacrum in assumptione complementum sue significationis accipit. Et intelligendus est, nisi per violentiā impediatur, vel per infirmitatē, vel per mortem, vel huiusmodi. Et si plures missas aliquis celebrat in